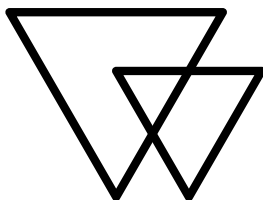

JILL DELSAUX

**VROUWENVOETBAL
VANOP DE EERSTE RIJ**

WILLEMS UITGEVERS

Teksten: Jill Delsaux

Foto's: Jill Delsaux

Een project van WIL.T voor Sportumi, © Willems Uitgevers, Noorderwijk 2021

Eerste druk: 2021

<https://boeken.cafe>

ISBN 978 949 3242 319

DEPOT D/2021/13.616/31

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of worden openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke (elektronische of mechanische) wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever of auteur.

Dit boek is voor Chloë
en alle voetballende meisjes.

INHOUD

Woord vooraf	6
BeNe League	10
BeNe League 2015: de titelmatch van Standard	46
Bekerfinale 2015	56
Super League 2015-2016	70
Bekerfinale 2016	98
EK-kwalificatiecampagne 2017	106
Het eerste grote toernooi voor ons kleine landje	114
Het Europees kampioenschap van een fotografe	118
Het historische doelpunt	121
Bekerfinale 2018	144
Het Wereldkampioenschap van een fotografe	150
Super league 2020-2021	168
Welcome home Tessa wullaert	182
Sien Vandersanden: van jonkie naar kapitein	186
Limburgs vrouwenvoetbal	188
Slotwoord	222
Dankwoord	224

WOORD VOORAF

Als driejarig kind ontdekte ik mijn liefde voor sport. Ik ging bij de lokale basketbalclub in Hasselt en kende een mooie jeugd die getekend werd door vele trainingen en wedstrijden, maar vooral door veel plezier. Aan mijn eigen sportcarrière kwam een abrupt einde, maar ik stortte me vol op mijn volgende hobby: de fotografie. En hoe beter mijn twee passies combineren dan voor sportfotografie te kiezen? Ik kwam ermee in aanraking via mijn partner, die op dat moment op het hoogste niveau voetbal speelde.

Ik leerde haar kennen op een warme zomeravond in augustus 2012, toen we beiden op stap gingen met een gemeenschappelijke vriendengroep. Haar persoonlijkheid sprak mij meteen aan. Je kent de clichés over liefde op het eerste

gezicht wel, maar dit was nog van een heel ander niveau. Ik werd van mijn sokken geblazen. Enkele dates later voelden we beiden dat het goed zat en zo begon onze relatie.

We zagen elkaar niet veel in het begin. Zij was continu aan het trainen en ik had mij vol op mijn studies als verpleegkundige gegooid. Daarbij kwamen dan nog de stages met mijn wisselende shiften, waardoor het heel moeilijk was om elkaar te zien. Maar niets kon ons tegenhouden. In het prille begin van onze relatie speelde Chloë met haar ploeg Standard de Liège in de BeNe League. Haar papa was haar grootste fan en volgde haar overal. Ik had het geluk dat ik met haar vader mee kon rijden om zo elke match van dichtbij te volgen.

Zelf kom ik uit een heel sportieve familie. Bij ons zit weliswaar het basketbal in ons DNA, maar zelf was ik ook een grote liefhebber van voetbal. De eerste wedstrijd die ik van Chloë zag, was een Champions Leagueduel tegen het grote Turbine Potsdam, dat later dat jaar ook de winnaar werd van dit prestigieuze toernooi. Het was in het stadion van Standard de Liège en er zat enorm veel volk. Ik werd overdonderd. Want daar stond mijn vriendin in het doel tijdens een Champions Leaguewedstrijd! Ik was zo enorm trots!

Zo bleef ik haar wedstrijden volgen en ik probeerde telkens mijn camera mee te nemen om te oefenen. Ik zat in de tribune naar haar wedstrijd te kijken en tegelijkertijd leerde ik een betere fotografe te worden.

Chloë's carrière als topsporter kende veel hoogtes, maar ook laagtes. Zo is ze van het hoogste niveau moeten afstappen omdat ze dit niet meer gecombineerd kreeg met haar job.

Ze kwam in contact met BS Sport Berbroek-Schulen, een club uit tweede provinciale op tien minuten van ons thuis. Zo kon ze weer wat voetballen voor haar plezier zonder de druk van het topsporter-moeten-zijn.

Gaandeweg vond ze haar plezier in het spelletje terug en werden haar ambities opnieuw aangewakkerd. Na twee seizoenen bij BS Sport werd ze gecontacteerd door Lommel United WS, een club uit eerste provinciale, maar wel op 45 minuten rijden. Ze kon het aanbod om weer hogerop te gaan spelen niet weigeren en reed drie keer per week

op en af naar Lommel om te trainen en wedstrijden te spelen. De trainer die ze daar had, was iemand die haar al langer kende en wist wat ze kon. Hij stoomde haar klaar voor de competitie en zij liet haar dankbaarheid merken door elke wedstrijd zo goed mogelijk te spelen.

Het begon andere ploegen ook op te vallen dat Chloë aan een goed seizoen bezig was. FC Alken was zeker dat het zou promoveren naar tweede nationale en had een keeper nodig die in de visie van de club paste. Toen Chloë het berichtje van de trainster van Alken kreeg, was ze verrast. Verrast dat een ploeg van dit kaliber ook potentieel zag in haar kunnen om nationaal te spelen. FC Alken is een

ploeg die in Limburg bekendstaat voor haar goede spel en haar stabiele kern die geleid wordt door twee zeer slimme, rustige en goede vrouwelijke coaches.

Na veel wikken en wegen durfde Chloë dan toch de sprong te wagen om te tekenen bij FC Alken. Jammer genoeg gooide Covid-19 toen roet in het eten. Ze kon maar drie wedstrijden spelen tot het seizoen werd stilgelegd. Dit seizoen hopen we met heel ons hart dat iedereen zijn normale leven weer kan opnemen. Bij ons thuis betekent dat: heel veel voetbal en heel veel foto's.

JILL DELSAUX

DECEMBER 2021

Chloë Bellavia.

BENE LEAGUE

De BeNe League was een competitie die werd opgericht in het seizoen 2012-2013. Het was een overkoepelend kampioenschap tussen de Belgische en Nederlandse competities. Het verhaal van de BeNe League duurde drie seizoenen. Twee keer ging FC Twente met de titel aan de haal. De laatste titel was weggelegd voor Standard de Liège.

Ingrid Vanherle, voormalig speelster van Standard de Liège, werd aangesteld als manager van deze overkoepelende competitie. Bij haar functie kwam uiteraard een heel aantal verantwoordelijkheden kijken. Als eerste en waarschijnlijk ook moeilijkste taak moest zij de link vormen tussen de Nederlandse en Belgische clubs.

Ze moest ook zorgen voor de herkenbaarheid van de BeNe League. Het was een vrij nieuw concept en het was haar taak dat dit zou aanslaan.

Hier stopte het natuurlijk niet bij. Een competitie van deze omvang had ook inkomsten nodig. Het was dus Ingrids taak om sponsors aan te werven en de administratie in orde te brengen.

Ondanks haar uitgebreide takenpakket waren bepaalde opdrachten toch moeilijker dan andere. De grootste uitdaging voor Ingrid was om de verschillende (sport)culturen van de beide landen op dezelfde golflengte te krijgen. Toch was er ook plezier in haar functie. Ingrid zag dat met het

aanstellen van de BeNe League het niveau van de competitie in beide landen, maar vooral in België, op zeer korte termijn omhoog was gegaan. Dit was zeker en vast het resultaat van het harde werk dat in deze BeNe League gestoken werd.

Toen de BeNe League na drie seizoenen ophield te bestaan, was dit een domper voor de vele mensen die hier enorm veel werk in gestoken hadden. Ook voor Ingrid was dit een pijnlijke conclusie. De reden dat dit verhaal stopte, had namelijk niks met sportieve redenen te maken. Clubs uit beide landen hadden graag gewild dat de competitie verder ging. In het seizoen dat erop volgde werd dan ook snel vastgesteld dat het niveau van de competitie in beide landen fel gedaald was. Een voorname reden hiervoor was dan ook omdat sterke speelsters naar het buitenland trokken.

Ingrid had graag nog een aantal extra seizoenen aan de BeNe League willen breien. Zeker omdat er naar haar mening nog geen vruchten geplukt waren van het werk wat ze er drie jaar lang voor geleverd had.

Ik mocht in het derde seizoen van de BeNe League aantreden als de fotografe van de competitie. Ik had heel weinig ervaring, maar toch geloofde Ingrid in mij. Zij was één van de eersten die zagen wat ik in mijn mars had. Ik zie de BeNe League als de officiële start van mijn carrière.

Eén ding zal ik nooit vergeten. Ingrid en ik gingen samen naar de wedstrijd tussen ADO Den Haag en PSV Eindhoven. In het Kyocera Stadion keek ik mijn ogen uit. We gingen met de lift naar de vipsectie van het stadion en kregen een bord in onze handen geduwd. We mochten mee aanschuiven aan het voorafgaand diner. Ik zag een leuke en boeiende wedstrijd tussen twee goede ploegen en achteraf praatten we nog lang na met de trainer van PSV. Het was een fantastische ervaring voor een jonkie als ik!

Ook ik vond het jammer dat het verhaal van de BeNe League ophield, maar ik zal Ingrid en de BeNe League altijd dankbaar zijn voor hun vertrouwen en geloof in mij.

Ingrid Vanherle.